

34.วาทกรรมศีลธรรมของกวีนิพนธ์ไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง พ.ศ.2549-2553

ผู้แต่ง: พิเชฐ แสงทอง

สาขาวิชา : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่สร้างผลงาน : 2561

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการวิเคราะห์วาทกรรมทางศีลธรรมที่นำเสนอในผลงานกวีนิพนธ์ไทยของกวีไทยที่เขียนขึ้นในช่วงหลังรัฐประหาร พ.ศ.2549 ถึง พ.ศ.2553

ผลการศึกษาพบว่าวาทกรรมทางศีลธรรมแสดงออกผ่านกรอบเกณฑ์การให้คุณค่าทางการเมืองผ่านมโนทัศน์ความบริสุทธิ์ ความเสียสละ ความอิสระเสรี และการแสดงความจริง ทั้ง 4 มโนทัศน์นี้มีรากเหง้ามาจากวาทกรรมทางศีลธรรมในพุทธศาสนาฝ่ายปฏิรูป ผสมผสานกับพุทธศาสนาแบบชนชั้นปกครอง มโนทัศน์ทั้ง 4 นี้ได้ร่วมกันสร้างอำนาจให้กับวาทกรรมเชิงศีลธรรมทางการเมือง สร้างความชอบธรรมให้กวีในการวิพากษ์วิจารณ์เครือข่ายทางการเมืองและผู้สนับสนุนทักษิณ ชินวัตรอย่างรุนแรง และทำให้กวีมีความมั่นใจในการแสดงจุดยืนทางการเมือง ว่าตนได้นำเสนอแนวคิดที่ดีและเหมาะสมที่สุดสำหรับการเมืองและสังคมไทยในห้วงความขัดแย้งสองสัปดาห์แล้ว

คำสำคัญ: การเสียสละ; ความจริง; ความบริสุทธิ์; ความอิสระเสรี; วาทกรรมศีลธรรม

*****